

Наші двері відчинені для всіх

Усе частіше люди почали помічати той факт, що мало де в нашій пресі йдеться про славутицьку католицьку громаду, існує вона вже давно, але небагато хто поінформований про її діяльність. Отже, ми вирішили дізнатися більше про нашу католицьку церкву. Розмова з отцем Андрієм відбулась у самій церкві, що виявилась дуже затишною та красивою, напевно, завдяки яскравим вітражам, на яких навіть було зображення білого ангела, охайно розставленим лавочкам та приємній атмосфері. Роздивившись усе навколо, я поставила декілька запитань отцю.

Анастасія ТЕРЕЩЕНКО, |
фото автора

— Скільки приблизно в Славутичі католиків? Скільки людей приходить на службу?

— Зараз взагалі проблемно визначити релігійну приналежність славутчан. Місто молоде, ще не видно релігійних коренів людей, а самі вони не завжди зізнаються у своїх релігійних поглядах. Знаю, що є католики, які просто не приходять до церкви. За три роки моєї служби тут я постійно бачу нових людей, деякі тільки зараз дізнаються про функціонування церкви й при-

помагати нам у цьому, проводити гуртки. Зараз у нас є один проєкт — це дитяча світлиця, в якій діти після школи зможуть збиратись, виконувати домашні завдання, спілкуватися одне з одним, навчатись чогось нового, за позашкільною програмою.

— Церква займається благодійністю?

— Якихось загальних великих благодійних акцій поки що не проводимо. Наскільки можемо, допомагаємо, відгукуємось на чиюсь біду. Наприклад, виділяємо гроші з нашого фонду для термінового

Отць Андрій

ще прилаштувати маленькі проєктори біля вітражів, щоб вони красиво освітлювались ввечері, хоч вони й самі по собі гарно виглядають. На літо, як завжди, будемо приводити до ладу та засаджувати подвір'я, можливо, в подальшому зведемо тут майданчик для відпочинку дітей.

— Які найближчі католицькі свята на нас чекають, чи йде вже до них підготовка?

— Найближчим великим святом є Пасха. Цього року вона збігається з православною, відмічати її будемо 24 квітня. В принципі процес підготовки до неї мало відрізняється від православних звичаїв, так само Великий піст триває 40 днів, а потім святкова служба.

— Чи співпрацюєте ви з міськими організаціями?

— Так. Насправді я був дуже здивований співпраці з міськими службами, навіть не чекав такої допомоги від них. Тому проблем у нас немає, легко в тому плані, що можна розраховувати на підтримку наших ініціатив. Найбільш оперативною допомога виявилась тоді, коли потрібно було вирішувати проблему з реєстрацією віз наших сестер, якби я сам завіряв усі документи, пройшли б довгі місяці, але спільними зусиллями ми зробили все дуже швидко. Ну й ще один плюс — неподалік від нас дружинників поставили, тепер тут взагалі тихо і спокійно.

***

По завершенні розмови я ще раз оглянула охайний ганок, а отць Андрій вже зібрався власноруч очищувати подвір'я від свіжого снігу. Ось так власними зусиллями й створюється такий домашній затишок і справжній європейський комфорт. Від себе бажаю католицькій громаді міста сил і бажання вдосконалюватись та процвітати.

Такий вигляд має католицька церква ззовні

ходять. Ми завели картотеку наших відвідувачів, у ній приблизно 170 чоловік, найактивнішими прихожанами є осіб 80—90. Якщо брати середню кількість людей на службі, то це 50 славутчан. Приходять сюди й іноземці, що зупиняються на деякий час у нашому місті. Церква відкрита щодня, люди й поодиночі заходять сюди не на службу, а просто для себе. Наші двері завжди відчинені для всіх.

— Чи функціонують на території церкви певні гуртки для дітей?

— Постійних гуртків поки що немає, але в нас є заняття з образотворчого мистецтва, учимо діточок малювати, адже я сам за освітою художник. Раніше вивчали польську мову за допомогою викладача з навчального центру "Перспектива". Наші сестри, які є родом з Англії, учать дітей своєї рідної мови. Усе це проводиться безкоштовно. Звичайно, плануємо організувати постійні заняття з дітьми. Під час добудовування церкви було незручно запрошувати сюди дітей, а тепер це все можливо. Головне знайти людей, які зможуть до-

лікування дітей, на операції.

— Ваша церква дуже красива, хто брав участь у її побудові?

— Допомагали нам у будівництві робітники з Чернігова. Звели церкву досить швидко: почалось все навесні 2000 року, а вже в 2002-му освятили її. Проте певні частини церкви добудовуються й по цей час, проєкт не доробили до кінця, основа була зроблена, але через дрібниці будівничий процес затягнувся ще на кілька років. Найголовніше в церкві вже зроблено, хотілося б

ДОВІДКА

Католицька громада Славутича бере свій початок з 1995 року, коли вона приїхала до Чернігова до о. Генріха Камінського. Поспілкувавшись зі славутчанами, він пообіцяв приїздити до нашого міста та підтримувати наших католиків. Тож після цього вони почали час від часу збиратися в домівках та деяких залах, аж поки в 2000 році не отримали дозвіл та ділянку від міської влади для побудови церкви. За два роки церкву освятив апостольський нунцій в Україні архієпископ Микола Етерович. Сьогодні церква щодня проводить службу Божу та з радістю чекає на кожного з нас.